

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 40143

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9804** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е на основание постъпила молба от кмета на СО, чрез юрк. И., с която се иска допълване на решение № 37327 от 12.11.2025г. по адм. дело № 9804 от 2025г. на АССГ, 41 с-в, като в него се укаже как следва да бъде заплатено определеното обезщетение – по чия сметка и в какъв размер.

В срока по чл. 176, ал. 2 от АПК насрещната страна, чрез процесуалния си представител, е изразила становище, че относно предпоставките за допълване предоставя на преценката на съда. В случай, че съдът допълни решението, моли да бъде заличен като собственик М. П. П., тъй като същата е уредила отношенията си с жалбоподателя с НА за спогодба за делба № 82, том II, рег. № 7491, нот. Дело № 277 от 2025г.

Съдът, като прецени молбата за допълване на съдебното решение, счита, че същата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в в срока по чл. 176, ал. 1 от АПК. При преценка разпоредбата на чл. 176, ал. 2 от АПК и обстоятелствата по спора, съдът намира, че за разглеждането ѝ не е необходимо насрочване на открито съдебно заседание. Разгледана по същество, молбата е неоснователна.

Съгласно чл. 176, ал. 1 от АПК, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение, когато не се е произнесъл по цялото оспорване. В случая тази хипотеза не е налице, тъй като съдът е формирал воля по спорния предмет и се е произнесъл по цялото оспорване. Съдът с решението е изменил абзац втори от диспозитива на заповедта за отчуждаване като е заличил три от посочените там лица. В останалата си част заповедта е влязла в сила, вкл. и в частта относно сметката и размера на

обезщетението. Неоснователно е възражението на П. П., че е следвало от абзац втори на диспозитива на заповедта да бъде заличена и М. П. П., тъй като по делото няма никакви данни за идентичност между УПИ XIII-3701 и стар ПИ с пл. № 1149 от к.л.620, който е обект на спогодбата между жалбоподателя и останалите лица, посочени като собственици в процесната заповед. Напротив, в нотариален акт № 82, том II, рег. № 7491, дело № 277 от 31.10.2025г. изрично е посочено, че жалбоподателят е едноличен собственик на онази реална част от ПИ с пл. № 1149, за която са били отредени УПИ XVI и УПИ XVII от кв.18 по плана от 1995г. Разликата в площите, която прави М. П. П. съсобственик на имота – предмет на заповедта за отчуждаване, се дължи на факта, че същата е получила ѝ част от УПИ XIII-3701 от майка си, а и е върнала ѝ част от УПИ XVI и УПИ XVII. Както се установи по делото, няма пълна идентичност между УПИ XIII-3701 – от една страна, и УПИ XVI и УПИ XVII – от друга. Това е така, защото от УПИ XVI и УПИ XVII е извадена част, която попада в улична регулация според плана от 1995г. Воден от горното и на осн. чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс АССГ, 41 състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на кмета на СО, чрез юрк. И., за допълване на решение № 37327 от 12.11.2025г. по адм. дело № 9804 от 2025г. на АССГ, 41 с-в.

Решението е окончателно.

Преписи – за страните.

СЪДИЯ: